

[C. O. Pedersen.]

det Forslag, der her er stillet af Venstre. Den højtærede Landbrugsministers Imødegaaelse af Forslaget var en Afvisning med Modifikation, synes jeg nok, man kan sige, det Standpunkt, den ærede Ordfører for Socialdemokraterne indtog, var Modifikation, og det, som jeg nu hørte fra min ærede Kollega fra Sønderjylland — vi repræsenterer jo begge denne Landsdel —, var Afvisning uden Modifikation, for saadan en Afvisning, som jeg nu hørte, synes jeg ikke jeg tidligere har hørt fra noget Medlem her i Rigsdagen. Jeg ved ikke, hvorfor man ikke kan tage ganske sagligt paa denne Sag, for vi maa vel alle erkende, at saaledes som Forholdene ligger i Øjeblikket for Landbrugerne, ikke alene i Sønderjylland, men i hele Landet, er vi nødt til at komme dem i Møde, hvis ikke vi vil se Samfundsværdier ødelægges.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen søgte at fremstille denne Sag som en rent sønderjydsk Sag. Det tror jeg nu er lidt af en Mistorstaaelse. Som Forslaget er formet, tager det Sigte paa hele Landet og ikke paa Sønderjylland alene. Jeg forstod nok, at det ærede Medlem havde faaet Henvendelser og Resolutioner fra Sønderjylland galt i Halsen, og navnlig var det ærede Medlem meget indigneret over den Stilling, som Kreditforeningsdirektør Callø havde indtaget. Nu er det ikke min Sag her at tale Kreditforeningsdirektørens Sag, det kan han selv gøre ved anden Lejlighed, naar han træffer det ærede Medlem, men gøre Sagen til et rent sønderjydsk Anliggende kan man nu ikke.

Og naar det ærede Medlem ogsaa brød Staven over Laanekassen, er det aldeles ubeføjet, og jeg synes, det er saa meget mærkeligere, som det ærede Medlem selv er Medlem af Laanekassen og Medlem af det Udvalg i Sønderborg Amt, som han berømmede — og med Rette berømmede — saa meget; jeg vil gerne indrømme det ærede Medlem, at det Udvalg, der sidder i Sønderborg Amt, og hvori det ærede Medlem formentlig er Formand, og hvor der sidder to udmærkede Mænd ved hans Side, har gjort et udmærket Arbejde; det er muligt, at man ikke har været saa heldig i andre Amter, men det viser i og for sig ikke, at Ordningen er daarlig, det viser, at man i Sønderborg Amt har faaet 3 Mænd til at ordne denne Sag, som har forstaaet deres Opgave og har kunnet skaffe Akkordordninger til Veje, som kan holde. Men hvis man i andre Amter ikke har været saa heldig, kan man udmærket blive det efter det Forslag, der her foreligger,

for man behøver ikke absolut at beholde det gamle Udvalg. Saa meget vil jeg sige til det ærede Medlem, at hvis det er en Livsbetingelse for Regeringen og Socialdemokratiet, at det ikke bliver Laanekassen, der faar med disse Forhold at gøre, er det noget, der kan forhandles om. Men een Ting kan der ikke vel forhandles om, og det er, at der maa gøres en Indsats for Landbruget som Helhed og ogsaa for det sønderjydske Landbrug, og det er det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen ikke i Øjeblikket villig til, ser jeg. Det ærede Medlem talte om, at de Ordninger, man havde truffet i Sønderborg Amt, havde kunnet holde, men i andre Amter havde Ordningerne ikke kunnet holde. Naar vi har forelagt det Forslag, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal er Ordfører for, saa maa det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen og Regeringen forstaa det paa den Maade, at det, vi ønsker, er Ordninger, der kan holde, og ikke noget, man skal til at gøre om bagefter, og jeg tror ogsaa, at hvis man griber Sagen rigtigt an, kan vi opnaa dette, og den Omordning af Gælden, som det ærede Medlem talte om at man gentagne Gange havde været inde paa dernede, behøver slet ikke at komme, naar blot man bærer sig rigtigt ad, saaledes som det ærede Medlem selv har gjort i Sønderborg Amt.

Det ærede Medlem var saa indigneret over den Henstilling, Sognefogderne havde sendt til Rigsdagen for et Par Dage siden, og jeg forstod, at det ærede Medlem vilde sige, at den var halvvejs bestilt Arbejde; den var kommet Dagen efter, at vort Forslag var forelagt. Jeg tror, det ærede Medlem skulde tage denne Henstilling fra Sognefogderne paa en anden Maade, nemlig som et Udtryk for, hvor galt det i Virkeligheden er ude i Landbruget. I Stedet for at forsøge at grave frem, hvad man kan sige for at miskreditere det, vi har foretaget i Fortiden, skulde det ærede Medlem hellere se paa den Tilstand, der findes i Øjeblikket, og som Sognefogdernes Henstilling er et Udtryk for: at der maa ske et eller andet, hvis ikke alle eller i hvert Fald store Dele af Landbrugerne i den kommende Tid skal gaa fra Ejendommene. Hvis man ser det paa denne Maade, burde dette Forslag kunne samle Hovedparten af den danske Rigsdags Medlemmer om at gennemføre et eller andet til Gavn for Landbruget; om Enkeltheder kan vi naturligvis altid forhandle.

Det ærede Medlem fremhævede i sin Tale, at den sønderjydske Befolkning var ked af dette Laanerier. Ja, det er jeg ikke uenig med det ærede Medlem i — hvem er ikke ked af Laaneriet? —, men det er